
УДК 330.3

DOI: <https://doi.org/10.32782/2304-0920/1-86-8>

Кононова О. Є.

ДВНЗ «Придніпровська державна академія будівництва та архітектури»

МЕТОДИЧНІ АСПЕКТИ ОЦІНКИ ЕФЕКТИВНОСТІ ВИКОРИСТАННЯ ІННОВАЦІЙНИХ СТРАТЕГІЙ РОЗВИТКУ НА БУДІВЕЛЬНИХ ПІДПРИЄМСТВАХ

У статті обґрунтовано уніфікований підхід до оцінки ефективності використання інноваційних стратегій розвитку будівельних підприємств, сформульований на підставі положень наукових підходів, присвячених обґрунтуванню даного аспекту. Доведено, що під час побудови методичного забезпечення у даній сфері автори використовують метод систематизації, статистичний, порівняльний, трендовий методи. Установлено, що в наукових працях існують як локальні, так і комплексні підходи до оцінювання стану ефективності інноваційної стратегії розвитку підприємств, аналізуються параметри результативності на стадії проектування, за результатами впровадження та досягнення планових значень. Визначено, що більшість підходів пов'язана з урахуванням внутрішніх сфер управління, зокрема фінансово-економічної, науково-технічної, інноваційної (може оцінюватися окремо), ринкової (у розрізі ринкової частки). Визначається, що деякі автори пропонують оцінювати деякі суспільні ефекти від впливу впровадження інноваційної стратегії розвитку суб'єктів господарювання. Представлено авторський підхід до методичного забезпечення вказаної проблематики, оснований на використанні комплексного підходу, поєднанні показників внутрішнього та зовнішнього потенціалу, охопленні традиційних фінансово-економічної, науково-технічної, ринкової сфер і суспільної сфери реагування на вплив реалізації інноваційної стратегії розвитку суб'єктів підприємництва.

Ключові слова: інноваційна стратегія розвитку, ефективність використання, інноваційна активність, внутрішній та зовнішній потенціал, будівельні підприємства.

Постановка проблеми. Будівельні підприємства України мають широкий спектр проблем економічного, матеріально-технічного, організаційного, кадрового, ринкового розвитку. Для їх вирішення зазначені суб'єкти господарювання, націлені на стабільне зростання, звертаються до заходів фінансового стимулювання (залучають зовнішні джерела фінансування), поліпшують систему управління процесами, безпекою на будівництві, кадрову політику, оновлюють певні

елементи технологічного обладнання, створюють нові види конкурентної продукції (будівельних послуг). Указані напрями вдосконалення іноді супроводжуються стратегічними підходами, пов'язаними зі створенням інноваційних стратегій або їхніх елементів, вбудованих у загальні стратегії розвитку, іноді вказані підприємства не декларують, але використовують інновації. Серед вітчизняних підприємств зазначеної сфери є підприємства, які функціонують без використання

інноваційних стратегій розвитку, що суттєво скорочує їхні ринкові позиції. Установлення ефективності використання стратегій даної категорії є таким же важливим елементом стратегічного аналізу, як і стратегічне планування елементів даних стратегій. Виявлення проблем та переваг інноваційного розвитку може стати фундаментальною основою для подальшого пошуку напрямів поліпшення за певними сферами управління.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Питання методичного обґрунтування оцінки ефективності використання інноваційних стратегій розвитку підприємств, аналізу окремих інновацій вивчалися у працях Р. Васконселос, М. Олівейра [9, с. 351], Т. Терентьєвої, К. Смицьких, П. Коврижко [6, с. 190–191], Л. Згалат-Лозинської [1, с. 258], О. Ноговіціної [3, с. 50], С. Яшина, С. Щекотурової [7, с. 50], В. Просалової [4], В. Марченка [2], С.-Х. Тсенг, К.-Х. Чанг, Х.-В. Чен [8]. Зважаючи на те, що будівельна галузь не передбачає значних особливостей виробництва, збуту будівельної продукції (послуг), більшість із методичних підходів має наукову цінність для використання у даній сфері. Підхід до дослідження даної проблематики стосовно умов діяльності будівельних підприємств наведено у праці М. Русінко [5, с. 104–106].

Виділення не вирішених раніше частин загальної проблеми. Незважаючи на те що в наукових дослідженнях існує значний масив напрацьованих та розвідок у даній сфері, відсутній уніфікований підхід до проблеми методичного забезпечення оцінки за даним напрямом.

Мета статті. Головною метою цієї роботи є створення уніфікованого підходу до оцінки ефективності використання інноваційних стратегій розвитку будівельних підприємств.

Виклад основного матеріалу. Розглянемо положення наукових підходів, присвячених оцінці ефективності використання інноваційних стратегій розвитку та окремих інновацій на підприємствах (у тому числі у сфері будівельної галузі). Вказане дослідження здійснюється з використанням системного підходу, який дасть змогу класифікувати ключові сучасні погляди на зазначене питання, методу уніфікації, який дасть змогу встановити структуру та схему оцінки, раціональний перелік оцінюваних методів, необхідних для встановлення досліджуваного феномену.

По-перше, можемо відзначити підхід, оснований на оцінці змін внутрішніх детермінант інноваційної здатності, сформованих за результатами впровадження інноваційної стратегії розвитку підприємств. Прихильники даного підходу (Р. Васконселос, М. Олівейра [9, с. 351]) пропонують використовувати кількісні й якісні оціночні показники внутрішнього розвитку. Схема оцінки ефективності впровадження інноваційної стратегії розвитку підприємства, представлена в положеннях праці Р. Васконселос, М. Олівейра [9, с. 351], включає такі етапи та оціночні показники:

1) етап оцінки типу інноваційної стратегії розвитку підприємства: опис та характеристика;

2) етап установлення результатів реалізації інноваційної стратегії розвитку підприємств за показниками:

– лідерства та відносин зі споживачами; впливу переваги лідерства підприємства на поліпшення детермінант; росту збуту продукції через збільшення довіри з боку споживачів (у тому числі продукції інноваційного характеру); скорочення транзакційних витрат через ріст обсягів

придбання матеріалів (супутніх послуг), необхідних для виробництва продукції (послуг) (указаний ріст пов'язаний зі зростанням обсягу збуту). Оцінюється за умов росту лідерських позицій або утримання їх високого рівня порівняно з позиціями конкурентів;

– інформації та знань: впливу переваги науково-технічного забезпечення, рівня створення знань, досвіду на впровадження інноваційного напрямку розвитку (даний напрям може бути визначений у внутрішньофірмових планових документах, визначається за фактичними звітами даними під час реалізації). Порівняння росту використання технологій, програм (власних або придбаних) для забезпечення інноваційного напрямку розвитку, який може бути представлений новими видами продукції (послуг), новими процесами тощо;

– відносин бізнесу та суспільства: вплив інновацій, представлених в інноваційній стратегії розвитку підприємства на суспільні відносини, стан розвитку суспільства та/або його окремих категорій;

– фінансових результатів. Оцінюється зміна фінансових показників за результатами впровадження стратегії вказаного типу.

Слід відзначити, що в рамках положень праці Р. Васконселос та М. Олівейра [9, с. 351] є акцент на співвіднесенні ресурсно-організаційних можливостей (переваг) з інноваційними параметрами розвитку (їх результатами у ринковій сфері (лідерства та відносин зі споживачами), сфері інформації та знань, відносин бізнесу та суспільства, фінансовій сфері). Можемо зауважити, що хоча підхід авторів і містить достатньо спрощений порядок оцінки, він дає змогу встановити ключові значення за вказаним напрямом. Автори показують, що інноваційна активність (рівень досягнення інноваційних переваг) створюється та оцінюється через призму поєднання внутрішніх ресурсно-організаційних можливостей та вибраних параметрів інноваційного розвитку. Варто зазначити, що дослідники не визначають потреби досягнення інноваційних параметрів розвитку, а тільки пропонують досліджувати фактичний стан реалізації стратегії даної категорії.

По-друге, заслуговує на визначення науковий підхід, у рамках якого пропонується здійснювати комплексну оцінку інноваційної активності, забезпеченої інноваційною стратегією розвитку підприємницької структури. Вказана комплексна оціночна характеристика дає змогу оцінити вплив інноваційної стратегії розвитку як на внутрішні показники, так і на зовнішні умови функціонування.

У контексті зазначеного другого наукового підходу можемо виокремити методику оцінки ефективності використання інноваційних стратегій розвитку підприємств, наведену в положеннях дослідження Т. Терентьєвої, К. Смицьких, П. Коврижко [6, с. 190–191]. Зокрема, за твердженням авторів, ефективність досліджуваного феномену можна оцінити через призму складників інноваційної активності, здійсненої за результатами впровадження інноваційної стратегії підприємства. Дослідники пропонують до складу основних складників інноваційної активності віднести: вплив інноваційної стратегії на зростання доходів підприємства; задоволеність клієнтів (партнерів); обсяг доходів, отриманих за результатами виробництва та збуту нових видів продукції (послуг); рівень інноваційної активності колективу, отриманий за результатами реалізації досліджуваної

стратегії; динаміку прибутку та рентабельності. Згідно з підходом авторів, на підставі вказаних складників (критеріїв) було виокремлено систему оціночних показників, а саме:

- рентабельність інновацій, представлених проектами, передбаченими у положеннях інноваційної стратегії розвитку підприємства. Вказаний показник визначається як відношення додаткового доходу від збуту нового продукту (послуги) до обсягу витрат на інновації;

- частка прибутку від збуту нового продукту (послуги) в загальному обсязі прибутку від збуту. Зростання вказаного показника ідентифікує існування прибутку від збуту вказаного виду продукції (послуг), визначає його рівень порівняно з аналогічним показником у рамках усіх видів продукції (послуг) підприємства;

- зміна ринкової вартості капіталу компанії, встановлена за результатами впровадження інноваційної стратегії розвитку підприємства. Виявлення росту характеризує позитивний вплив інноваційної стратегії на розвиток суб'єкта господарювання;

- кількість нових продуктів (послуг), які виведені на ринок упродовж реалізації інноваційної стратегії розвитку підприємства, порівняння вказаного параметру з досягненням підприємств-аналогів та власними результатами до впровадження даної стратегії;

- кількість інноваційних ідей, висунутих працівниками підприємства в процесі розроблення та реалізації інноваційної стратегії розвитку підприємства, порівняння зазначеного параметра «інноваційного налаштування» з аналогічними показниками попередніх періодів (коли реалізувалися інноваційні стратегії розвитку або не використовувалися інноваційні рішення на стратегічному рівні, але впроваджувалися їхні окремі елементи);

- частка реалізованих інноваційних ідей, висунутих у рамках прогнозування інноваційної стратегії розвитку підприємства. Указаний показник визначається як відношення кількості реалізованих інноваційних ідей, представлених у прогнозних параметрах інноваційної стратегії розвитку (якщо існує відповідний корпоративний план), до загального обсягу прогнозних інноваційних ідей. Автори не пояснюють критерії оцінки даного показника, але можна припустити, що високе значення (максимально наближене до прогнозного) свідчить про значний рівень реалізації даної стратегії, відповідність інноваційному курсу;

- коефіцієнт позиціонування підприємства з погляду споживачів, який визначається як відношення кількості споживачів, які вважають його інноваційним, до загальної кількості споживачів. Дослідники не окреслюють критеріїв оцінювання зазначеного показника, але вважаємо, що його можна оцінювати з погляду традиційного підходу, а саме: якщо його значення на рівні 0–0,3 – інноваційність є низькою, якщо на рівні 0,31–0,7 – середньою, від 0,71 до 1 – високою. Порівняння отриманих результатів після впровадження досліджуваної інноваційної стратегії розвитку з аналогічними значеннями стосовно реалізації попередніх стратегій дасть змогу оцінити ефект позиціонування;

- інноваційний індекс або інноваційна активність, який є узагальнюючим комплексним показником оцінки основних параметрів інноваційного розвитку. Автори пропонують у рамках даного показника оцінювати комплексне значення всіх вищеперерахованих показників, отриманих за результатами впровадження досліджуваної іннова-

ційної стратегії розвитку, також рекомендується порівняння зі значенням попередніх періодів.

Необхідно відзначити, що підхід Т. Терентьєвої, К. Смицьких, П. Коврижко [6, с. 190–191] містить важливі оціночні складники, які можуть бути використані як і узагальнюючий показник інноваційної активності стосовно напряму дослідження ефективності використання інноваційної стратегії розвитку підприємства. Хоча вказаний підхід і містить певні недоліки, зумовлені відсутністю критеріальних параметрів оцінки, у цілому визначені показники заслуговують на застосування, дають змогу встановити стан досліджуваної проблематики.

У рамках змісту другого наукового підходу слід відзначити склад показників інноваційної активності будівельних підприємств, представлений у дослідженні М. Русінко [5, с. 104–106]. Установлено, що емпіричне дослідження зазначеного феномену проведено авторкою через визначення: показника фінансування витрат на науково-технічні та наукові роботи підприємств; показника створення і застосування новітніх технологій у процесах будівельної діяльності підприємств; показника фінансового стану будівельних підприємств, встановленого за результатами реалізації інноваційних стратегій. Оцінку даного показника пропонується проводити з використанням статистичного методу (застосовуються статистичні звітні дані), порівняльного та аналітичного методів (здійснено порівняння та проведено аналітичне дослідження змін, причин їх виникнення). На нашу думку, використання зазначеного підходу до оцінки вказаної проблематики дає змогу визначити фактичний стан реалізації інноваційної стратегії розвитку будівельних підприємств за статистичними параметрами впровадження без звернення до джерел внутрішньокорпоративних даних. Схожий підхід до оцінки показника інноваційної активності як індикатора ефективності інноваційної стратегії розвитку будівельних підприємств подано в положеннях праці Л. Згалат-Лозинської [1, с. 258]. Авторка пропонує оцінювати в динаміці стан таких статистичних показників, як: частка витрат на інновації в загальному складі капітальних (або стратегічних) витрат; частка витрат на реалізацію інновацій (інноваційної стратегії розвитку) до обсягу доходів, отриманих від їх упровадження; частка витрат на НДДКР до обсягу загальних доходів підприємства; частка новітніх продуктів (послуг) до загального обсягу продуктів (послуг) будівельного підприємства; частка інноваційних ідей, реалізованих у рамках інноваційної стратегії від загального обсягу таких ідей, які були заплановані даним програмним документом.

У межах другого наукового підходу потрібно відзначити методику оцінки рівня та швидкості стратегічних інноваційних змін, які характеризують ріст інноваційної активності підприємства, забезпеченої інноваційною стратегією розвитку. Зазначена методика подана в дослідженні О. Ноговіциної [3, с. 50]. Авторка пропонує використання таких етапів та показників оцінки:

- 1) етапу оцінки показників інтенсивності створення інновацій, передбачених інноваційною стратегією розвитку, який передбачає вивчення таких оціночних показників, як: темп зростання витрат на створення інновацій (технологічних, організаційних, маркетингових тощо); темп зростання чисельності персоналу, зайнятого інноваціями (дослідження і розробки, генерування нових ідей); темп зростання числа створених інновацій (техно-

логічних, організаційних, маркетингових тощо); темп зростання вартості нематеріальних активів. У рамках указанного етапу передбачено орієнтир на кількісні параметричні показники, може бути використано комплексний узагальнюючий показник інтенсивності створення новачій, який розраховується як середнє арифметичне всіх показників;

2) етапу оцінки показників інтенсивності впровадження інновацій, реалізованих відповідно до положень інноваційної стратегії розвитку, який включає розрахунок та аналіз таких показників: темп зростання інвестицій, пов'язаних з упровадженням інновацій; темп зростання кількості впроваджених інновацій (технологічних, організаційних, маркетингових); темп зростання числа переданих інновацій; темп зростання частки інноваційної продукції в загальному обсязі продукції, що випускається;

3) етапу оцінки показників інтенсивності та ефективності використання інновацій у рамках положень інноваційної стратегії розвитку, який включає розрахунок та вивчення таких показників: темп росту продуктивності праці; темп росту рентабельності інновацій; темп росту фондівдодаті.

Можемо відзначити слушність пропозиції О. Ноговіциної вивчати стан інноваційної активності інноваційної стратегії розвитку підприємства на стадіях створення, впровадження та реалізації останньої. Також потрібно констатувати, що склад оціночних показників є таким, що дає змогу висвітлити важливі організаційно-економічні, науково-технічні параметри ефективності інноваційної стратегії розвитку підприємства.

У площині другого наукового підходу потрібно виокремити методикку оцінки, представлену в положеннях праці С. Яшина, С. Щекотурової [7, с. 50]. Автори пропонують здійснення оцінки ефективності інноваційної активності за такими показниками, як: 1) частка працівників, зайнятих у сфері НДДКР; 2) рівень опанування нової техніки; 3) ступінь опанування нових видів продукції (послуг); 4) матеріаломісткість нових видів продукції (послуг) та НДДКР; 5) рівень інтелектуальної власності; 6) частка інвестицій у впровадження інноваційної стратегії розвитку. Автори пропонують оцінку даних показників до впровадження інноваційної стратегії розвитку та за її результатами. Склад зазначених оціночних показників характеризує науково-технічну та частково економічну сферу управління впровадженням інноваційної стратегії розвитку підприємства.

По-третє, слід відзначити науковий підхід, пов'язаний із комплексною оцінкою параметрів результативності інноваційної стратегії розвитку, які характеризують основні сфери управління підприємства, що змінюються від її впровадження. До складу таких сфер відносять фінансово-економічну, економічну (у тому числі фінансового стану, господарсько-виробничу, кадрову, матеріально-технічну), ринкову, інноваційну. Використання вказаного підходу представлено в положеннях досліджень В. Просалової [4], В. Марченка [2], С.-Х. Тсенг, К.-Х. Чанг, Х.-В. Чен [8]. Автори пропонують оцінювати комплексний стан інноваційної стратегії розвитку підприємства через використання інтегрального показника ефектив-

1-й етап: оцінка задекларованих характеристик інноваційної стратегії розвитку підприємств
↓
Оцінка планового типу інноваційної стратегії розвитку (за внутрішньофірмовими даними). Встановлюється характер інновації, сфера її застосування, засоби реалізації (новітні технології, програми, види продукції (послуг), процеси). Аналіз стану планових змін показників: 1) орієнтиру на лідерство в рамках певних учасників ринку (ріст ринкової частки у %). Якщо відсутній орієнтир – відсутня інноваційна активність, якщо встановлено такий орієнтир – визначається активне планування лідерства; 2) кадрового потенціалу: плановий показник витрат на підготовку, навчання, мотивацію кадрів; плановий ріст продуктивності праці (ріст у %); 3) планового показника росту НДДКР: рівень росту створення та використання власних технологій, програм у виробництві (у %) та/або росту та використання придбаних технологій, програм у виробництві (у %); 4) планового показника відносин із клієнтами (споживачами): ріст попиту, який визначається за рівнем росту збуту (у %); 5) планового показника суспільного внеску: ріст зайнятості певної території; ріст доходу громадян територій (економічно активного населення, задіяного в штаті підприємства); ріст інфраструктурного розвитку (об'єктів) (у %); 6) планового показника фінансово-економічного результату від використання технологій, програм у виробництві, виробництва та збуту нових видів продукції (послуг) (ріст у %); 7) комплексного показника планової ефективності використання інноваційної стратегії розвитку підприємства (сума показників 1–7 у %)
2-й етап: оцінка реалізованих характеристик інноваційної стратегії розвитку підприємств
↓
Оцінка реалізованого типу інноваційної стратегії (за внутрішньофірмовими звітними даними). Аналіз стану фактичних змін прогнозованих показників: 1-6 за звітними даними, оцінка показника 7 за звітними даними.
3-й етап: оцінка досягнення планових показників
↓
Звітні дані порівнюються з плановими. Висновки

Рис. 1. Схема оцінки ефективності впровадження інноваційної стратегії розвитку підприємств

Джерело: складено авторкою

ності інноваційного розвитку. Указаний показник акумулює складники ефективності за основними сферами управління, ріст яких отримано завдяки впровадженню інноваційного розвитку. Можемо констатувати, що даний підхід дає змогу комплексно оцінити як складники результативності за основними сферами управління, так і загальний стан ефективності. Використання вказаного підходу можна вважати традиційним для узагальненої оцінки ефективності досліджуваного феномену. Додатково слід відзначити, що автори пропонують оцінювати стан змін організаційно-технічної, економічної та фінансової сфер управління, які відносяться до внутрішніх характеристик впливу впровадження інноваційних стратегій розвитку підприємств.

Керуючись вищезазначеними поглядами авторів на проблему формування методичного забезпечення, нами було здійснено спробу розроблення схеми оцінки ефективності впровадження інноваційної стратегії розвитку підприємств (рис. 1).

Представлений авторський підхід до методики оцінки вказаного напрямку передбачає вивчення комплексного значення оціночних показників ефективності інноваційної стратегії розвитку на стадіях розроблення, впровадження та досягнення планових значень. Наукова новизна представленої розробки полягає у тому, що в даному методичному забезпеченні представлено показники внутрішнього та зовнішнього потенціалу, охоплено традиційні фінансово-економічну, науково-технічну, ринкову сфери та суспільну сферу реагування на вплив реалізації інноваційної стратегії розвитку підприємств. Порівняно з існуючими науковими розробками нами враховано широкий спектр оціночних сфер та поєднано параметри внутрішнього та зовнішнього потенціалу.

Висновки і пропозиції. Дослідження положень розглянутих наукових підходів до вказаної проблематики дало змогу констатувати, що під час побудови методичного забезпечення у даній сфері автори використовують метод систематизації, статистичний, порівняльний, трендовий методи. У наукових працях існують як локальні, так і комплексні підходи до оцінювання стану ефективності інноваційної стратегії розвитку підприємств, аналізуються параметри результативності як на стадії проектування, так і за результатами впровадження та досягнення планових значень. Установлено, що більшість підходів пов'язана з урахуванням внутрішніх сфер управління, зокрема фінансово-економічної, науково-технічної, інноваційної (може оцінюватися окремо), ринкової (у розрізі ринкової частки). Деякі автори пропонують оцінювати деякі суспільні ефекти від впливу впровадження інноваційної стратегії розвитку суб'єктів господарювання. У рамках дослідження представлено авторський підхід до методичного забезпечення вказаної проблематики, оснований на використанні комплексного підходу, поєднанні показників внутрішнього та зовнішнього потенціалу, охопленні традиційних фінансово-економічної, науково-технічної, ринкової сфер і суспільної сфери реагування на вплив реалізації інноваційної стратегії розвитку суб'єктів підприємництва. Серед пропозицій подальших наукових досліджень у даному напрямку можемо запропонувати побудову методичних підходів до розроблення напрямів опірності впливу зовнішнім чинникам впливу на впровадження інноваційних стратегій розвитку підприємств будівельної галузі; розроблення методик оцінки адаптивності інноваційних стратегій розвитку в умовах функціонування різних категорій підприємств.

Список використаних джерел:

1. Згалат-Лозинська Л.О. Моніторинг державного регулювання інноваційної діяльності в будівництві: зміст та напрями реалізації. *Шляхи підвищення ефективності будівництва в умовах формування ринкових відносин*. 2018. № 38. С. 255–265.
2. Марченко В. Інтегральна оцінка рівня забезпечення стратегічного управління інноваційним розвитком підприємства. *Економічний аналіз*. 2019. Т. 29. № 1. С. 149–155.
3. Ноговицына О.С. Стратегическое управление инновационной активностью предприятий : дис. ... канд. эконом. наук : 08.00.05. Киров, 2015. 184 с.
4. Просалова В.С. Альтернативные подходы к оценке эффективности стратегического управления инновационной деятельностью кластера. *Науковедение*. 2017. № 1. URL: <http://naukovedenie.ru/PDF/18EVN117.pdf> (дата звернення: 06.03.2021).
5. Русінко М.І. Дослідження інноваційної активності будівельних підприємств України як відображення потенціалу їх інноваційного розвитку. *Сталій розвиток економіки*. 2014. № 3. С. 103–109.
6. Терентьева Т., Смицких К., Коврижко П. Методические подходы к оценке эффективности деятельности малого инновационного предпринимательства. *Общество и экономика*. 2015. № 11–12. С. 181–198.
7. Яшин С.Н., Щекотурова С.Д. Применение методики оценки эффективности инновационного развития предприятия на примере ПАО «Русполимет». *Финансы и кредит*. 2016. № 47. С. 27–46.
8. Tseng C.-H., Chang K.-H., Chen H.-W. Strategic Orientation, Environmental Innovation Capability, and Environmental Sustainability Performance: The Case of Taiwanese Suppliers. *Sustainability*. 2019. № 11.1127. URL: <https://www.mdpi.com/2071-1050/11/4/1127/pdf> (дата звернення: 06.03.2021).
9. Vasconcelos R., Oliveira M. Determinants of innovation in micro and small enterprises: a management approach. *RAE-Business Administration*. 2018. № 58(4). P. 349–364.

References:

1. Zgalat-Lozynska L. (2018) Monitoryng derzhavnogo rehulyuvannya innovatsiynoyi diyalnosti v budivnytstvi: zmist ta napryamy realizatsiyi. *Shliakhy pidvyshchennia efektyvnosti budivnytstva v umovakh formuvannia rynkovykh vidnosyn*, vol. 38, pp. 255–265.
2. Marchenko V. (2019) Intehralna otsinka rivnia zabezpechennia stratehichnogo upravlinnia innovatsiinym rozvytkom pidpriemstva [Integral assessment of the level of strategic management of innovative development of the enterprise]. *Ekonomichnyi analiz*, vol. 29, no. 1, pp. 149–155.
3. Nogovitsyina O.S. (2015) *Strategicheskoe upravlenie innovatsionnoy aktivnostyu predpriyatij* [Strategic management of innovative activity of enterprises]. Kirov.
4. Prosalova V.S. (2017) Alternativnyie podhodyi k otsenke effektivnosti strategicheskogo upravleniya innovatsionnoy deyatel'nostyu klastera [Alternative approaches to assessing the effectiveness of strategic management of innovation activities of the cluster]. *Naukovedenie*, vol. 1. Available at: <http://naukovedenie.ru/PDF/18EVN117.pdf> (accessed 06 March 2021).

5. Rusinko M.I. (2014) Doslidzhennya innovatsiyanoi aktyvnosti budivelnikh pidpryyemstv Ukrayiny yak vidobrazhennya potentsialu yikh innovatsiyonoho rozvytku [Research of innovative activity of construction enterprises of Ukraine as a reflection of the potential of their innovative development]. *Stalyy rozvytok ekonomiky*, vol. 3, pp. 103–109.
6. Terenteva T., Smitskih K., Kovrizhko P. (2015) Metodicheskie podhody k otsenke effektivnosti deyatelnosti malogo innovatsionnogo predprinimatelstva [Methodical approaches to assessing the effectiveness of small innovative businesses]. *Obschestvo i ekonomika*, vol. 11–12, pp. 181–198.
7. Yashin S.N., Schekoturova S.D. (2016) Primenenie metodiki otsenki effektivnosti innovatsionnogo razvitiya predpriyatiya na primere PAO «Ruspolimet» [Application of the methodology for evaluating the effectiveness of innovative development of the enterprise on the example of PJSC "Ruspolimet"]. *Finansyi i kredit*, vol. 47, pp. 27–46.
8. Tseng C.-H., Chang K.-H., Chen H.-W. (2019) Strategic Orientation, Environmental Innovation Capability, and Environmental Sustainability Performance: The Case of Taiwanese Suppliers. *Sustainability*, vol. 11.1127. Available at: <https://www.mdpi.com/2071-1050/11/4/1127/pdf> (accessed 06 March 2021).
9. Vasconcelos R., Oliveira M. (2018) Determinants of innovation in micro and small enterprises: a management approach. *RAE-Business Administration*, vol. 58(4), pp. 349–364.

Кононова А. Е.

ГВУЗ «Приднепровская государственная академия строительства и архитектуры»

МЕТОДИЧЕСКИЕ АСПЕКТЫ ОЦЕНКИ ЭФФЕКТИВНОСТИ ИСПОЛЬЗОВАНИЯ ИННОВАЦИОННЫХ СТРАТЕГИЙ РАЗВИТИЯ НА СТРОИТЕЛЬНЫХ ПРЕДПРИЯТИЯХ

Резюме

В статье создан унифицированный подход к оценке эффективности использования инновационных стратегий развития строительных предприятий, сформулированный на основании положений научных подходов к обоснованию данного аспекта. Доказано, что при построении методического обеспечения в данной сфере авторы используют метод систематизации, статистический, сравнительный, трендовый методы. Установлено, что в научных трудах существуют как локальные, так и комплексные подходы к оценке состояния эффективности инновационной стратегии развития предприятий, анализируются параметры результативности на стадии проектирования, по результатам внедрения и достижения плановых значений. Определено, что большинство подходов связано с учетом внутренних сфер управления, в частности финансово-экономической, научно-технической, инновационной (может оцениваться отдельно), рыночной (в разрезе рыночной доли). Определено, что некоторые авторы предлагают оценивать некоторые общественные эффекты от воздействия внедрения инновационной стратегии развития субъектов хозяйствования. Представлен авторский подход к методическому обеспечению указанной проблематики, основанный на использовании комплексного подхода, сочетании показателей внутреннего и внешнего потенциала, охвате традиционных финансово-экономической, научно-технической, рыночной сфер и общественной сферы реагирования на воздействие реализации инновационной стратегии развития субъектов предпринимательства.

Ключевые слова: инновационная стратегия развития, эффективность использования, инновационная активность, внутренний и внешний потенциал, строительные предприятия.

Kononova Oleksandra

Prydniprovsk State Academy of Civil Engineering and Architecture

METHODOLOGICAL ASPECTS OF EVALUATION OF EFFICIENCY OF USE OF INNOVATIVE DEVELOPMENT STRATEGIES AT CONSTRUCTION ENTERPRISES

Summary

The article creates a unified approach to assessing the effectiveness of innovative strategies for the development of construction companies, formulated on the basis of the provisions of scientific approaches to substantiate this aspect. It is proved that in constructing methodological support in this field the authors use the method of systematization, statistical, comparative, trend methods. It is established that in scientific works there are both local and complex approaches to assessing the effectiveness of the innovative strategy of enterprise development, analyzes the parameters of effectiveness at the design stage, the results of implementation and achievement of planned values. It is determined that most of the approaches are related to the internal areas of management, in particular, financial and economic, scientific and technical, innovation (can be assessed separately), market (in terms of market share). It is determined that some authors suggest assessing some of the social effects of the implementation of an innovative strategy for the development of economic entities. The author's approach to methodological support of this issue is presented, based on the use of an integrated approach, combination of indicators of internal and external potential, coverage of traditional financial and economic, scientific and technical, market and public spheres of response to the impact of innovative business development strategy. This author's method includes the following stages and evaluation indicators, in particular: 1) the stage of evaluation of the declared characteristics of the innovative strategy of enterprise development; evaluation of the planned type of innovative development strategy; R&D growth, the planned indicator of relations with customers (consumers), the planned indicator of public contribution; planned indicator of financial and economic result from the use of technologies, programs in production, production and sale of new types of products (services); complex indicator of planned efficiency of use of innovative strategy of development of the enterprise); 2) the stage of assessment of the implemented characteristics of the innovative strategy of enterprise development: analysis of the state of actual changes in forecast indicators; 3) the stage of assessing the achievement of planned indicators.

Keywords: innovative development strategy, efficiency, innovation activity, internal and external potential, construction companies.